

Welcome to the Church of Joy

By Elder Patrick Kearon
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Velkommen til glædens kirke

Ældste Patrick Kearon
De Tolv Apostles Kvorum

October 2024 general conference

Because of the redeeming life and mission of our Saviour, Jesus Christ, we can—and should—be the most joyful people on earth!

I was baptised into The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints on Christmas Eve of 1987, nearly 37 years ago. That was a truly wonderful day in my life and in my eternal journey, and I'm profoundly grateful for the friends who prepared the way and brought me to the waters of that new birth.

Whether your baptism was yesterday or years ago, whether you meet in a large multiward Church building or under a thatched canopy, whether you receive the sacrament in remembrance of the Saviour in Thai or Swahili, I would like to say to you, welcome to the church of joy! Welcome to the church of joy!

The Church of Joy

Because of the loving plan of our Heavenly Father for each of His children, and because of the redeeming life and mission of our Saviour, Jesus Christ, we can—and should—be the most joyful people on earth! Even as the storms of life in an often-troubled world pound upon us, we can cultivate a growing and abiding sense of joy and inner peace because of our hope in Christ and our understanding of our own place in the beautiful plan of happiness.

The Lord's senior Apostle, President Russell M. Nelson, has spoken of the joy that comes from a life centered on Jesus Christ in nearly every address he has given since becoming the President of the Church. He summed it up so concisely: "Joy comes from and because of Him. ... For

På grund af vor Frelzers, Jesu Kristi forløsende liv og mission, kan – og bør vi – være de glædeste mennesker på jorden!

Jeg blev døbt i af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige juleaften 1987, næsten 37 år siden. Det var virkelig en vidunderlig dag i mit liv, og på min evige rejse, og jeg er inderligt taknemmelig for de venner, der forberedte vejen og bragte mig til de vande, hvor jeg blev født på ny.

Uanset om I blev døbt i går eller for mange år siden, om I mødes i en stor kirkebygning, der huser flere menigheder, eller under en stråtekt baldakin, om I modtager nadveren til minde om Frelseren på thai eller swahili, så vil jeg gerne sige: Velkommen til glædens kirke! Velkommen til glædens kirke!

Glædens kirke

På grund af vor himmelske Faders kærlige plan for alle sine børn, og på grund af vor Frelser, Jesu Kristi forløsende liv og mission, kan – og bør vi – være de glædeste mennesker på jorden! Selv når livets storme i en ofte urolig verden rammer os, kan vi fremelske en voksende og varig form for glæde og indre fred på grund af vores håb i Kristus og vores forståelse af vores egen plads i den smukke plan for lykke.

Herrens seniorapostel, præsident Russell M. Nelson, har talt om den glæde, der kommer af et liv, som er centreret om Jesus Kristus i næsten alle taler, han har holdt, siden han blev Kirkens præsident. Han har sammenfattet det så kortfattet: »Glæde kommer fra og på grund af ham ...

Latter-day Saints, Jesus Christ is joy!”

We are members of the Church of Jesus Christ. We are members of the church of joy! And nowhere should our joy as a people be more apparent than when we gather together each Sabbath in our sacrament meetings to worship the source of all joy! Here we assemble with our ward and branch families to celebrate the sacrament of the Lord’s Supper, our deliverance from sin and death, and the Saviour’s powerful grace! Here we come to experience the joy, refuge, forgiveness, thanksgiving, and belonging found through Jesus Christ!

Is this spirit of collective rejoicing in Christ what you find? Is this what you bring? Maybe you think this doesn’t have much to do with you, or perhaps you are simply used to how things have always been done. But we can all contribute, no matter our age or our calling, to making our sacrament meetings the joy-filled, Christ-focused, welcoming hour they can be, alive with a spirit of joyful reverence.

Joyful Reverence

Joyfulreverence? “Is that a thing?” you may ask. Well, yes, it is! We deeply love, honour, and respect our God, and our reverence flows from a soul that rejoices in Christ’s abundant love, mercy, and salvation! This joyful reverence to the Lord should characterise our sacred sacrament meetings.

However, for many, reverence only means this: folding our arms tightly around our chests, bowing our heads, closing our eyes, and holding still—indeinitely! This might be a helpful way to teach energetic young children, but as we grow and learn, let us see that reverence is so much more than this. Is that how we would be if the Saviour were with us? No, for “in [His] presence is fulness of joy”!

Well, for many of us this transformation in sacrament services will take practice.

Attending versus Worshipping

We do not gather on the Sabbath simply to attend sacrament meeting and check it off the list. We come together to worship. There is a significant difference between the two. Toattendmeans to be present at. But toworshipis to intentionally praise and adore our God in a way that transforms us!

For sidste dages hellige er Jesus Kristus glæde!«

Vi er medlemmer af Jesu Kristi Kirke. Vi er medlemmer af glædens kirke! Og intetsteds bør vores glæde som et folk være tydeligere, end når vi samles hver søndag til vores nadvermøder for at tilbede kilden til al glæde! Her samles vi med vores menigheds- og grensfamilie for at fejre Herrens nadver, udfrielse fra synd og død og Frelserens mægtige nåde! Her kommer vi for at opleve den glæde, tilflugt, tilgivelse, taksigelse og tilknytning, vi finder gennem Jesus Kristus.

Finder I denne ånd af fælles glæde i Kristus? Medbringer I den? I tænker måske, at den ikke vedrører jer så meget, eller måske er I blot vant til, hvordan det altid har været. Men vi kan alle bidrage, uanset vores alder eller vores kaldelse, til at gøre vores nadvermøder til den glædelige, Kristus-fokuserede, indbydende time, den kan være, fyldt af en ånd af glædelig ærbødighed.

Glædelig ærbødighed

Glædeligærbødighed? »Findes det?« spørger I måske. Ja, det gør det! Vi elsker, ærer og respekterer vor Gud, og vores ærbødighed flyder fra en sjæl, der frydes over Kristi store kærlighed, barmhjertighed og frelse! Denne glædelige ærbødighed mod Herren bør karakterisere vores nadvermøder.

Men for mange betyder ærbødighed kun dette: Lægge armene over kors, bøje vores hoved, lukke vores øjne og sidde stille – i en uendelighed! Det kan være godt at lære et energisk barn dette, men efterhånden som vi vokser og lærer, lad os da opdage, at ærbødighed er så meget mere end det. Er det sådan, vi ville opføre os, hvis Frelseren var sammen med os? Nej, fordi han »mætter [os] med glæde«!

Nuvel, for mange af os vil denne omstilling i vores nadvermøde kræve øvelse.

Deltagelse versus tilbedelse

Vi samles ikke blot på sabbatten for at deltage i nadvermødet og krydse det af vores liste. Vi kommer for at tilbede sammen. Der er en betydelig forskel på de to ting. Atdeltagebetyder at være tilstede. Men attilbedeer bevidst at prise og elske Gud på en måde, der forvandler os!

On the Stand and in the Congregation

If we are gathering in remembrance of the Saviour and the redemption He has made possible, our faces should reflect our joy and gratitude! Elder F. Enzio Busche once told the story of when he was a branch president and a young boy in the congregation looked at him on the stand and asked loudly, “What is the man with that mean face doing up there?” Those who sit on the stand—speakers, leaders, choirs—and those who gather in the congregation communicate to each other this “welcome to the church of joy” through the expressions they wear on their faces!

Hymn Singing

As we sing, are we joining together to praise our God and King no matter the quality of our voices, or are we just mumbling or not singing at all? Scripture records that “the song of the righteous is a prayer unto [God]” in which His soul delights. So let’s sing! And praise Him!

Talks and Testimonies

We center our talks and testimonies on Heavenly Father and Jesus Christ and the fruits of humbly living Their gospel, fruits that are “sweet above all that is sweet.” Then we truly “feast ... even until [we] are filled, that [we] hunger not, neither ... thirst,” and our burdens become lighter through the joy of the Son.

The Sacrament

The glorious focal point of our services is the blessing and receiving of the sacrament itself, the bread and the water representing the atoning gift of our Lord and the whole purpose of our gathering. This is “a sacred time of spiritual renewal” when we witness anew that we are willing to take upon us the name of Jesus Christ and make again the covenant to always remember the Saviour and keep His commandments.

In some seasons of life, we may approach the sacrament with heavy hearts and overwhelming loads. At other times, we come free and unburdened from cares and troubles. As we listen intently to the blessing of the bread and water and partake of those sacred tokens, we may feel to reflect on the sacrifice of the Saviour, His agonies in Gethsemane, His anguish on the cross, and the sorrows and pains He endured on our behalf.

På forhøjningen og i forsamlingen

Hvis vi samles til erindring af Frelseren og den forløsning, han har muliggjort, bør vores ansigt afspejle vores glæde og taknemmelighed! Ældste F. Enzio Busche fortalte engang en historie om, da han var grenspræsident, og en ung dreng i forsamlingen så på ham på forhøjningen og spurgte højlydt: »Hvad laver manden med den sure mine deroppe?« De personer, der sidder på forhøjningen – talere, ledere, kor – og dem, der samles i forsamlingen formidler denne velkomst til »glædens kirke« til hinanden gennem deres ansigtsudtryk.

Salmesang

Når vi synger, priser vi så samlet vor Gud og konge, uanset kvaliteten af vores røst, eller mumler vi bare eller synger vi slet ikke med? I skriften står der, at »de retfærdiges sang er en bøn til [Gud]«, hvorved hans sjæl frydes. Så lad os synge! Og prise ham!

Taler og vidnesbyrd

Vi centrerer vores taler og vidnesbyrd om vor himmelske Fader og Jesus Kristus og de frugter, der følger af ydmygt at efterleve evangeliet, frugt, der er »mere sød end alt, hvad der er sødt«. Så kan vi i sandhed »tage for [os] ... indtil [vi] er mætte, så [vi] ikke sulter, ej heller ... [tørster]«, og vores byrder bliver lettere gennem glæden over Sønnen.

Nadveren

Det herlige fokus for vores møde er at velsigne og modtage nadveren, brødet og vandet, der repræsenterer vor Herres gave i form af hans sonoffer, og det er hele formålet med, at vi mødes. Det er »et helligt tidspunkt til åndelig fornyelse«, hvor vi igen indgår pagt om altid at erindre Frelseren, og holde hans befalinger.

Til tider kan vi tilgå nadveren med et tungt hjerte og overvældende byrder. Andre gange kan vi komme frie og uden bekymringer og uro. Når vi lytter opmærksomt, når brødet og vandet velsignes og nyder de hellige emblemer, kan vi få lyst til at reflektere over Frelserens offer, hans lidelser i Getsemane, hans kvaler på korset, og de sorger og smerter han udholdt på vores vegne. Det vil være lindring for vores sjæl, at vi forbinder vores

That will be what relieves our souls as we connect our suffering to His. At other times, we will feel to wonder with grateful awe at the “exquisite and sweet” joy of what Jesus’s magnificent gift has made possible in our lives and in our eternities! We will rejoice for what is yet to come—our cherished reunion with our beloved Father and risen Saviour.

We may have been conditioned to suppose that the purpose of the sacrament is to sit in the pew thinking only about all the ways we messed up during the week before. But let’s turn that practice on its head. In the stillness, we can ponder the many ways we have seen the Lord relentlessly pursue us with His wonderful love that week! We can reflect on what it means to “discover the joy of daily repentance.” We can give thanks for the times the Saviour entered into our struggles and our triumphs and the occasions when we felt His grace, forgiveness, and power giving us strength to overcome our hardships and bear our burdens with patience and even good cheer.

Yes, we ponder the sufferings and injustices inflicted upon our Redeemer for our sin, and that does cause sober reflection. But we sometimes get stuck there—in the garden, at the cross, inside the tomb. We fail to move upward to the joy of the tomb bursting open, the defeat of death, and Christ’s victory over all that might prevent us from gaining peace and returning to our heavenly home. Whether we shed tears of sorrow or tears of gratitude during the sacrament, let it be in awesome wonder at the good news of the Father’s gift of His Son!

Parents with Children Who Are Young or Have Special Needs

Now, for parents of children who are young or have special needs, there is often no such thing as a time of stillness and quiet reflection during the sacrament. But in small moments throughout the week, you can teach by example the love, gratitude, and joy you feel for and from the Saviour as you constantly care for His little lambs. No effort in this pursuit is wasted. God is so aware of you.

Family, Ward, and Branch Councils

Likewise at home, we can begin to enhance our hopes and expectations for our time at

lidelse til hans. Til andre tider kan vi have lyst til at med taknemmelig ærefrygt at undre os over den intense og søde glæde, som Jesu storslåede gave har muliggjort for vores liv og vores evighed! Vi vil fryde os over det, der venter forude – vores dyrebare genforening med vor elskede Fader og opstandne Frelser.

Vi er muligvis vænnet til at antage, at meningen med nadveren er at sidde på vores plads og kun tænke på alt det, vi har gjort galt i ugens løb. Men lad os vende den skik på hovedet. I stilheden kan vi tænke over de mange måder, hvorpå vi har set Herrens utrættelige søgen efter os i sin vidunderlige kærlighed den uge! Vi kan reflektere over, hvad det vil sige at opdage »glæden ved daglig omvendelse«. Vi kan takke for alle de gange, Frelseren er gået ind i vores kampe og vores sejre, de gange, hvor vi har følt hans nåde, tilgivelse og den kraft, der gav os styrke til at overvinde vores modgang og bære vores byrder med tålmodighed og tilmed glæde.

Ja, vi tænker over de lidelser og uretfærdigheder, der blev påført vor Forløser for vores synder, og det fører til alvorlig overvejelse. Men til tider sidder vi fast der – i haven, på korset, inde i graven. Vi når ikke videre til glæden over den tomme grav, der blev åbnet, overvindelse af døden og Kristi sejr over alt, der kunne forhindre os i at opnå fred og vende tilbage til vores himmelske hjem. Omend vi kniber tårer af sorg eller taknemmelighed under nadveren, lad os så på vidunderlig vis forundres over den gode nyhed, som er Faderens gave i form af sin Søn!

Forældre til små børn eller børn med særlige behov

For forældre med små børn eller børn med særlig behov findes der ofte ingen stille tid eller stille refleksion under nadveren. Men i ugens små øjeblikke kan I, ved eksemplets magt, undervise om den kærlighed, taknemmelighed og glæde I føler for og fra Frelseren, samtidig med at I konstant passer på hans små lam. Ingen indsats i denne stræben er spildt. Gud er virkelig opmærksom på jer.

Familieråd, menighedsråd og grensråd

Vi kan ligeledes i vores hjem begynde at øge vores håb og forventninger til vores tid i kirken.

church. In family councils, we can discuss how each individual can contribute in meaningful ways to welcoming all to the church of joy! We can plan and expect to have a joyful experience at church.

Ward and branch councils can envision and create a culture of joyful reverence for our sacrament hour, identifying practical steps and visual cues to help.

Joy

Joy looks different for different people. For some, it may be exuberant greetings at the door. For others, it might be quietly helping people feel comfortable by smiling and sitting next to them with a kind and open heart. For those who feel left out or on the margins, the warmth of this welcome will be crucial. Ultimately, we can ask ourselves how the Saviour would want our sacrament hour to be. How would He want each one of His children to be welcomed, cared for, nourished, and loved? How would He want us to feel when we come to be renewed through remembering and worshipping Him?

Conclusion

At the start of my journey of faith, joy in Jesus Christ was my first great discovery, and it changed my world. If you have yet to discover this joy, embark on its quest. This is an invitation to receive the Saviour's gift of peace, light, and joy—to revel in it, to wonder at it, and to rejoice in it every Sabbath.

Ammon in the Book of Mormon expresses the feelings of my heart when he says:

“Now have we not reason to rejoice? Yea, I say unto you, there never were [a people] that had so great reason to rejoice as we, since the world began; yea, and my joy is carried away, even unto boasting in my God; for he has all power, all wisdom, and all understanding; he comprehendeth all things, and he is a merciful Being, even unto salvation, to those who will repent and believe on his name.

“Now if this is boasting, even so will I boast; for this is my life and my light, ... my joy, and my great thanksgiving.”

Welcome to the church of joy! In the name of Jesus Christ, amen.

I familieråd kan vi tale om, hvordan hver person kan bidrage på meningsfuld vis, til at byde alle velkommen til glædens kirke! Vi kan planlægge og forvente at have en glædelig tid i kirken.

Menighedsråd og grensråd kan udtænke og skabe en kultur af glædelig ærbødighed til nadvermødet, ved praktiske tiltag og visuelle tips.

Glæde

Glæde ser forskelligt ud for forskellige personer. For nogle er det en sprudlende hilsen ved døren. For andre kan det være stille at hjælpe nogen til at føle sig tryk ved at smile og sidde ved siden af dem med et venligt og åbent hjerte. For dem, der føler sig udenfor eller på yderkanten, vil varmen ved denne velkomst være afgørende. I sidste ende kan vi spørge os selv om, hvordan Frelseren ønsker, at vores nadvermøde skal være. Hvordan vil han have, at hvert eneste af hans børn bliver budt velkommen, vist omsorg, næret og elsket? Hvad vil han have, at vi føler, når vi kommer for at blive fornyet ved at tilbede ham?

Konklusion

Ved begyndelsen af min trosrejse var glæde i Jesus Kristus min første store opdagelse, og det ændrede hele min verden. Hvis I endnu har til gode at finde denne glæde, så påbegynd jeres søgen efter den. Dette er en indbydelse til at modtage Frelserens gaver i form af fred, lys og glæde – at fryde jer over det, forundres og glædes over det hver sabbat.

Ammon udtrykte i Mormons Bog mine inderste følelser, da han sagde:

»Se, har vi ikke grund til at fryde os? Jo, jeg siger jer, at der aldrig siden verdens begyndelse har været [et folk], der har haft så stor grund til at fryde sig som vi; ja, og jeg er endog så henrykt i min glæde, at jeg praler i min Gud, for han har al magt, al visdom og al forstand; han fatter alt, og han er et barmhjertigt væsen, ja, til frelse for dem, der vil omvende sig og tro på hans navn.

Se, hvis dette er at prale, så vil jeg prale således; for dette er mit liv og mit lys ... min glæde og min store taksigelse.«

Velkommen til glædens kirke! I Jesu Kristi navn. Amen.